

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Začátkem roku se objevují zprávy o stavu náboženské svobody v minulém období. K jakým závěrům došla organizace Open Doors se dočtete v tomto Zpravodaji. Ve své zprávě se zabývala i rozdílností násilí vůči mužům a ženám a zjistila, že téměř ve všech studovaných zemích jsou muži a ženy pronásledováni odlišnými způsoby. Ze všech regionů je hlášeno masivní sexuální násilí páchané na ženách.

Ředitel Open Doors David Curry k tomu řekl: *„Ženy jsou ohroženy únosy s donucením ke konverzi od křesťanství, a nucenými sňatky s manželem jiné víry. Nejčastěji jsou však křesťanské ženy sexuálně napadeny. Tato závažná týrání*

jsou zakořeněna ve víře, že křesťanská žena má ze své podstaty menší hodnotu než muž nebo žena jiné víry. Za vším je soustředěná snaha zbavit ženy jejich důstojnosti.“ Náboženské pronásledování zaměřené na ženy je charakterizováno jako složité, násilné a skryté. *„Každé pronásledování kvůli víře je těžké ale ženy a dívky čelí nejobtížnějšímu útlaču, protože jsou často nuceny trpět tiché. Jejich utrpení je skryto v nucených sňatcích nebo v celoživotnímu traumatu ze sexuálního zneužívání,“* řekl Curry.

Pro ženy a dívky, které byly uneseny a donuceny se vdát, není domov bezpečným útočištěm, nýbrž skrytým, nevyhnutelným zdrojem útlaču a násilí, používaným k obrácení na „správné“ náboženství. Tyto formy pronásledování jsou na rozdíl od viditelného fyzického pronásledování mužů skryté a těžko sledovatelné. Curry pokračuje: *„Sexuální násilí je uváděno jako primární taktika vůči ženám v 84% zemí, kde je náboženské pronásledování rozšířené a týká se mnohem většího počtu křesťanských žen, než se dříve myslelo. To může mít katastrofální dopad na globální církve. Sexuální násilí tragicky poškozuje zdraví, vyrovnanost a osobní autonomii milionů žen po celém světě.“*

Ve zprávách o pronásledování i ve Zpravodaji zaujímá v poslední době varovné místo Nigérie. Ředitel CSI John Eibner proto oslovil hlavy členských zemí Rady bezpečnosti OSN dopisem, ve kterém se mimo jiné praví: *Společnost Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) dnes vydala varování před genocidou v Nigérii a vyzývá stále členy Rady bezpečnosti OSN, aby přijali vhodná preventivní opatření v této největší africké zemi. CSI vydala toto varování v reakci na rostoucí vlnu násilí namířeného proti nigerijským křesťanům, umírněným muslimům a dalším obyvatelům, které islamističtí militanti klasifikovali jako „nevěřící“. Jde zejména o obyvatele severních a středních oblastí země. Křesťané se ve své zemi stali ohroženým druhem. Podmínky pro genocidu v Nigérii skutečně existují. (—) Stále násilnější útoky a neschopnost nigerijské vlády jim zabránit a potrestat pachatele jsou alarmující.* Více se o situaci nejen v Nigérii dočtete ve Zpravodaji.

Koncem dubna se uskuteční v Praze výroční konference CSI. Na předvečer konference, středu 22.4. připravujeme přednášku – prezentaci o pronásledování křesťanů a práci CSI, na které vystoupí ředitel CSI John Eibner a projektový manažer CSI pro Jižní Súdán a Nigérii – Franko Majok. Přesný čas a místo konání je ještě v jednání a budeme Vás včas informovat na našem webu. Jste srdečně zváni.

Děkuji Vám za Vaše dary a modlitby. Děkuji Vám, že posíláte protestní listky. Tentokrát píšeme tureckému prezidentovi, aby jeho vláda nechala na pokoji poslední křesťany, kteří v Turecku zbyli. Do postní doby nám přeji, abychom s vděčností prožívali náboženskou svobodu a našimi skutky svědčili o lásce Krista - Spasitele.

Monika Kahancová

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o pronásledování křesťanů ve světě. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci (díky sponzorům) bezplatnou přednášku a prezentaci na toto téma. Budeme vděční za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Foto na titulní straně: Nigérie – postřelený Philip Yakubu a jeho dcera

Pronásledování v celosvětovém měřítku roste

**„Solidarita mezi křesťany musí sílit“
John Eibner**

Ředitel CSI John Eibner se krátce ohlédl za minulým rokem. Hovoří o výzvách roku 2020 a naznačuje, jak jim chce CSI čelit.

CSI: Jak hodnotíte činnost CSI v roce 2019?

Dr. John Eibner: Zlepšili jsme naši akceschopnost. Ať už šlo o přírodní katastrofy jako v Nepálu a Bangladéši, nebo velkonoční teroristické útoky na Srí Lance či znovu a znovu v Nigérii. Úspěchem byla i vigilie (tiché modlitební setkání), která se v roce 2019 značně rozrostla. Je povzbuzující prohloubit silný vztah k tradici CSI. CSI byla založena před více než 40 lety v reakci na úspěch tichých pochodů organizovaných ve Švýcarsku na podporu pronásledovaných křesťanů v Sovětském svazu. Tuto formu veřejného protestu vigilie oživila.

Jakým výzvám bude CSI čelit v roce 2020?

Zásadní výzvou pro nás je rostoucí pronásledování. Jde o v celosvětovém měřítku mnohem rozšířenější jev, než jak tomu bylo před 30 lety, kdy jsem pro CSI začal pracovat. Kromě toho je veřejnost mnohem otrlejší. Jsme bombardováni krutostmi a zvykáme si na to. To, co by před 20 nebo 25 lety šokovalo, je nyní běžná zpráva, na kterou se podíváme a pokračujeme v běžné činnosti.

Opravdu se pronásledování zvýšilo, nebo je nás jen více?

Opravdu pronásledování roste. Než jsem přišel do CSI, hájil jsem pronásledované křesťany za železnou oponou. Následovalo období, kdy byl světový řád stabilnější. Dnes je svět velmi nestabilní a nestabilita je ideálním místem pro teroristické skupiny. Jedním z důsledků nestability je rostoucí pronásledování.

Jak na to reaguje CSI?

Musíme rozšířit naše aktivity. V místech, kde jsou pronásledovaní lidé potřební, musíme rozšířit humanitární pomoc. Zároveň musíme zintenzivnit práci v oblasti lidských práv a vyzývat vlády, aby jednaly odpovědně. Čelíme finančním výzvám. Solidarita mezi křesťany musí nadále růst. Pronásledování není problém jen části křesťanů, týká se každého. Potřebujeme užší spolupráci, a ne odstup.

Ve kterých oblastech může CSI ovlivnit přístup k lidským právům?

Mám na mysli zejména Sýrii, Nigérii nebo také Indonésii a Malajsii. Samozřejmě nemůžeme změnit svět, ale můžeme iniciovat a podpořit změnu. Můžeme spojit ty správné lidi, navazovat aliance a informovat o problémech v médiích.

CSI - Adrian Hartmann

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Nigérie: Smrtící útok na pomocníky obětí násilí

„Křesťané čelí každodenním útokům ze strany fulbských pastevců“ Mathew Davou

Pomohli obětem fulbského násilí a poté se sami stali terčem útoku. Deset křesťanů ze střední Nigérie se vracelo z cesty za pomoci obětí útoků, když i na ně zaútočili islamisté z kmene Fulbů. Dva byli zabiti, pět vážně zraněno, třem se podařilo uprchnout. CSI pomáhá zraněným.

Mathew Davou je stále v hlubokém šoku. Projektovému manažerovi CSI Franco Majokovi, který ho navštívil, ukazuje ovázané paže. 37letý muž je rád, že nedopadl ještě hůř. S hlubokým povzdechem vypráví, jak 8. září 2019 navštívili s devíti přáteli sousední vesnici Fanloh, aby pomohli přeživším útoků Fulbů. K útoku na křesťanské rodiny ve Fanloh došlo před několika dny.

Mathew Davou má zraněné obě ruce a zlobí se: „Vláda nedělá nic, aby zastavila násilí!“

Bezbranné oběti

Deset křesťanů pomáhalo obětem útoku

několik hodin a kolem 19:00 hodin se vraceli. Cestou je zastavili muslimští Fulbové: „Oslepili nás baterkami, aby zjistili, kdo je v autě. Okamžitě na nás zahájili palbu. Nemohli jsme se před útočníky nijak bránit“, vzpomíná Mathew s hrůzou.

Fulbové vypálili bezpočet střel na bezbrannou skupinu mužů a odešli. Dva mladí křesťané, Stephen Samuel a Dajugu Randong, byli zabiti na místě. Pět mužů utrpělo různě těžká zranění. Třem dalším se naštěstí podařilo uprchnout. Doběhli do nejbližší vesnice a vyburcovali vesničany, kteří zraněné muže dopravili do nemocnice v nedalekém velkém městě Jos. Tam byli po několik měsíců léčeni na náklady CSI.

Philipa Yakubu a jeho dceru navštívil John Eibner. 26letý pacient byl postřelen do obou nohou

Kde je vláda?

Mathew je nekonečně vděčný, že přežil smrtící útok. Jako otec malého dítěte má ale palčivé obavy o budoucnost křesťanů v jeho domovském regionu. „Fulbští pastevci vyplní naši zem a vyženou nás. K nájezdům

dochází prakticky každý den a vláda dělá, že se nic neděje“ - stěžuje si Mathew.

Amos Joshua (20)

je po osmi týdnech stále v nemocnici

Gyong Thomas (34)

byl postřelen do ruky

Nebezpečná oblast

Deset křesťanů, kteří byli přepadeni fulbskými extremisty, pochází z okresu Barkin Ladi ve středonigérijském státě Plateau. V tomto okrese došlo na konci června 2018 k ničivému útoku Fulbů, při kterém bylo zavražděno více než 230 křesťanů. Lidé z CSI byli nablízku a poskytovali pomoc stovkám přeživších.

CSI - Reto Baliarda

Nigérie: Nepřeháníme, když hovoříme o genocidě

Bývalá ministryně Sarah Ocheke pochází ze střední Nigérie a byla svědkem toho, jak muslimští Fulbové zničili mírové soužití křesťanů a muslimů. Předkládá důkazy o cílené snaze vyhladit křesťany.

Sarah Ocheke

CSI: Žijete v Jos, ve středonigérijském státě Plateau, kde muslimští pastevci Fulbové v posledních letech opakovaně útočili na křesťanské vesnice. Jak k tomu došlo?

Sarah Ocheke: Na náhorní plošině žijí různí lidé různých náboženství, přičemž původní obyvatelstvo kmene Beromo a dalších kmenů je převážně křesťanské. Byly chvíle, kdy všichni žili v pokojném soužití s muslimskými Fulby. Vzestup islámských fundamentalistů však tyto vztahy otrávil. Jsme v situaci, kdy se Fulbové, které už dlouho známe, spikl s lidmi pocházejícími z jiných regionů i zemí, aby útočili a vyháňeli místní obyvatele.

Co dělá vláda?

Za účelem zajištění mírového soužití všech etnických a náboženských skupin v Jos vláda zřídila vojenskou pracovní skupinu „Operation Safe Harbor“. Nezdá se však, že by to zásadně pomohlo. Zaznamenali jsme situace, ve kterých armádní personál nechal Fulby, aťsi dělají, co chtějí. Dopouštěli, aby Fulbové svým dobyt看em spásali úrodu na polích těsně před sklizní, aby útočili na vesnice. Fulbové jsou dobře ozbrojeni a používají stále sofistikovanější zbraně, z nichž většina pochází ze zahraničí. Roste obava, že existuje napojení mezi Fulby a militanty Boko Haram (islámská teroristická skupina).

26. února křesťané pokojně demonstrovali proti vraždění

Je tato obava opodstatněná?

Ano. Způsob, jakým Fulbové útočí na vesnice a zbraně, které používají, naznačují spojení s Boko Haram. Z mediálních zpráv je obecně známo, že džihádisté z Boko Haram několikrát zaútočili na vojenské základny a ukradli armádní zbraně. Z projektilů, které jsou nacházeny na místech útoků vidíme, že se jedná o armádní munici. Někteří dokonce obviňují armádu ze spoluú-

části, protože mezi útočníky poznali armádní důstojníky.

Sledují pastevci Fulbové stejné islámské cíle jako Boko Haram?

Fulbové se pokoušejí za použití islámu obnovit nadvládu islámu z 19. století. V té době byli Fulbové součástí džihádu Usmána dan Fodio namířeného proti státům Hausa. (Hauské městské státy byly soustavou městských států založených africkým etnikem Hausů. Nacházely se mezi řekou Niger a Čadským jezerem, na severu dnešní Nigérie. Entita existovala zřejmě od starověku (počátky jsou nejasné) až do roku 1808 – pozn. red.). Jejich správu převzali zakládáním fulbských emirátů. To, co se děje v současnosti, je oživením této touhy vládnout. A nejedná se jen o střední Nigérii. Fulbové se tlačí na jih do převážně křesťanských oblastí. Často přicházejí se stádem skotu a zabírají ornou půdu a lesy s odůvodněním, že je potřebují pro svá zvířata. Místní lidé se bojí jít na pole, protože se bojí napadení.

Někteří mluví o genocidě proti křesťanům v Nigérii. Je to namístě?

Myslím, že nepřeháníme, když hovoříme o genocidě. V roce 2010 došlo v okrese Jos South k masivnímu útoku. Za jednu noc bylo zabito více než 200 lidí - děti, tělesně postižení, ženy a muži. Následujícího dne jsem navštívila oblast a byl to hrozný pohled. Šlo o čistě křesťanské vesnice a někdo je chtěl vymazat. K podobným útokům na vesnice došlo také ve státech Kaduna, Adamawa, Benue, Taraba, Niger a Nasarawa. Zaměřují se na křesťanskou a nemuslimskou populaci.

Jak křesťané, tak muslimové byli napadeni v severovýchodní Nigérii, kde působí Boko Haram. Dá se říci, že muslimská skupina bojuje proti umírněným muslimům a křesťanům. Ve střední Nigérii je však násilí namířeno výhradně proti křesťanům.

V Nigérii se pravidelně vyskytují zprávy o únosech. Děje se to také v Jos?

Ano, únosů je stále víc. Máme zprávy, že útočníci zajali děti a ženy přímo v jejich domech a trvali na výplatě výkupného. Když cestujete po dálnici, riskujete, že vás unesou

zastaví, a dokonce i v ulicích se lidé necítí bezpečně. Někdy je napadena i veřejná doprava.

Křesťanka Marie Machief a její dcera byla Fulby zavražděna 16. prosince 2019

Změnili Fulbové v průběhu let taktiku?

Ano. Místo masivních útoků, jako například v červnu 2018, kdy došlo k nájezdu na 20 křesťanských vesnic, nyní pachatelé provádějí větší počet menších útoků. Kromě toho se zaměřují na pole, tedy na obživu místních lidí. Vědí, že účinný způsob, jak přivést lidi na kolena, je zničit jejich pole těsně před sklizní a tak je ožebračit a ohrozit hladomorem.

Byla jste ministryní ve vládě Goodlucka Jonathana, předchůdce úřadujícího prezidenta Muhammada Buhariho. Jaká by byla vaše priorita, kdybyste byla ministryní dnes?

Kdybych byla ještě ve vládě, snažila bych se, aby naše politiky podporovaly společné blaho všech etnických skupin v Nigérii a harmoničtější vztah mezi různými skupinami. Síla Nigérie by měla být v rozmanitosti.

Podle ústavy je Nigérie světským státem. Když se však podíváme na státní dotace nebo místa ve státní správě, je vidět zřetelná nevyvornost. Ve střední Nigérii jsou muslimové preferováni i když jsou menšinou. Sledujeme cílenou politiku na podporu islámu.

Může Západ přimět prezidenta Buhariho k ukončení konfliktu?

Západní národy a globální instituce už v minulosti na Nigérii sankce uvalily. Bylo to v době vojenské diktatury generála Sani Abachy v 90. letech. V současnosti nám hrozí humanitární krize, která by mohla vypuknout, pokud nebude zvládnuta násilná migrace Fulbů a jejich stád. Západní národy a globální instituce by měly povzbudit nigérijskou vládu, aby řešila příčiny strachu, který se vznáší nad velkou částí země. Pokud vláda nic neudělá, měly by zvážit i možnost sankcí, pokud by to vedlo k nějaké pozitivní akci.

CSI - Morven McLean

Paní Sarah Ocheke byla ministryní vodního hospodářství v letech 2011 až 2015. Dnes je předsedkyní Emancipačního centra pro oběti krize. Jde o partnerskou organizaci CSI při pomoci obětem fulbských útoků.

Rozhovor nám Sarah Ocheke poskytla v rámci Dne CSI

Turecko: Pane Erdogan, nechte poslední křesťany na pokoji!

„Zatčení mnicha je velmi nebezpečný precedent“ K. Ergün

Do genocidy v Osmanské říši před sto lety tvořili křesťané na území dnešního Turecka významnou menšinu. Dnes je jejich počet zanedbatelně malý a jsou pod tlakem ze všech stran.

Členové starých křesťanských komunit v Turecku jsou dnes rozptýleni po celém světě. Mnozí zůstávají úzce spojeni se svou domovinou, například s malým počtem svých bratrů a sester ve staré křesťanské osadě Tur Abdin v jihovýchodním Turecku.

Volání o pomoc

Začátkem ledna 2020 došlo v diaspoře k dalšímu incidentu a CSI byla požádána o pomoc. Dne 9. ledna totiž turecké úřady zatkly syrského pravoslavného mnicha Sefera Aho Bilečena, představeného vesnice Josefa Yara a Musu Taštekina. Patří mezi nemnoho křesťanů, kteří zůstali v křesťany osídleném Tur Abdinu. Významný křesťanský zástupce v Tur Abdinu, Kuryakos Ergün, hovoří o „alarmující zprávě pro křesťany“: „Skutečnost, že úřady zašly tak daleko a zatkly mnicha, je hluboce znepokojivá. Jde o velmi nebezpečný precedens do budoucnosti a nic na tom nemění, že byli křesťané po několika dnech propuštěni.“

Křesťané jsou obviňováni z podpory terorismu

Turecké úřady obviňují tři křesťany z podpory kurdské povstalecké milice PKK, která je již celá desetiletí v konfliktu s tureckou vládou. Po určitém sblížení podniká v posledních letech Erdoganova vláda stále více kroků proti kurdské menšině. Tisíce Kurdů byly zatčeny a dokonce ani poslanci parlamentu nejsou v bezpečí.

Křesťané se v Tur Abdinu nacházejí ve velice choulostivém postavení. Bojovníci PKK je někdy nutí, aby jim poskytli potraviny nebo nocleh. Turecké úřady místo toho, aby křesťany před bojovníky PKK chránily, využívají situaci k obviňování křesťanů z podpory terorismu.

CSI - Adrian Hartmann
Zašlete, prosím, protestní lístek prezidentu Erdoganovi!

Opat syrského pravoslavného kláštera byl zadržen po dobu šesti dnů

Jižní Súdán: Osvobození otroci potřebují lékařskou péči

„Mnoho osvobozených otroků trpí malárií, pneumonií a průjmy“ Daniel Deng, vedoucí kliniky CSI v buši

Otroci osvobození ze Súdánu často trpí chronickými bolestmi, mají neléčené nemoci a zranění. CSI poskytuje postiženým lékařskou péči hned po osvobození.

Daniel Deng

Zotročení, které často trvá i desetiletí, zanechává stopy na zdraví postižených. Nemoci a zranění nejsou často viditelné. V některých případech jsou ale následky zneužívání a zanedbávání viditelné na první pohled. Zástupce CSI Marcus Weber byl hluboce zasažen zážitky ze své poslední cesty do Jižního Súdánu: „Mezi

mnoha osvobozenými otroky jsem si všiml ženy jménem Nyibol Dut Kuan. Celý její krk byl extrémně oteklý. Nedokážu si představit, jak moc musela trpět s nádorem tlustým několik centimetrů.“

Téměř se udusila

Dnes 45letá žena byla v roce 1998 unesena arabskými milicemi z jihu na sever Súdánu a zotročena. Více než 20 let musela pracovat pro svého pána. Ale místo toho, aby byla její práce nějak oceněna, byla neustále

rasově urážena, několikrát znásilněna, násilně napadána a bita. Jednoho dne ji Osman z malicherného důvodu napadl a dusil tak brutálně, že se na jejím krku vytvořil obrovský nádor.

Nyibol je šťastná, že bude mít kozí mléko

Zpočátku nemohla Nyibol kvůli otoku zraněného krku promluvit. Ani strašlivé boule na krku Nyibol nepřiměly násilného majitele Osmana, aby zmínil její téměř nesnesitelné utrpení. Zdravotní specialista Daniel Deng na stav ženy říká: „To by mohlo skončit velmi špatně.“

Deng řídí kliniku CSI v buši v Jižním Súdánu od roku 2017 a se svým týmem je vždy u toho, když jsou otroci propouštěni. Jsou vyšetřeni a je jim poskytnuta lékařská péče. Deng pak může poslat vážné případy, jakým je Nyibol, do nemocnice v keňském hlavním městě Nairobi, kde jsou léčeni na náklady CSI.

Athian Garang, zaměstnanec kliniky CSI, ve službě nemocným

Někdy je postižena až polovina navrátilců

Zranění, jaké má Nyibol, se vyskytuje mezi osvobozenými otroky spíše zřídka. Zdravotní problémy má ale mnoho z nich a trpí nejčastěji malárií, pneumonií, průjmy, nachlazením nebo vředy, které se mohou vyvinout v život ohrožující nebezpečí. „Ně-

kdy se stane, že polovina z přibližně dvou stovek osvobozených otroků má zdravotní problémy," dodává projektový manažer CSI Franco Majok. Koordinuje projekt osvobození otroků a za tím účelem cestuje do Jižního Súdánu nejméně čtyřikrát ročně. Při každé cestě jsou vybaveny do života na svobodě dvě skupiny 150 až 200 vykoupěných otroků.

Syn Amiir Dut Yiel trpěl průjmy. Je vděčná, že mu Daniel Deng (vpravo) pomohl

Marcus Weber (CSI) předává pomoc

Mnoho nemocí je způsobeno zoufalými životními podmínkami v otroctví a také tím, že pánové většinou nechávají své nemocné otroky svému osudu: „Kromě léčení bylinkami jsou nemocní otroci v Súdánu zcela

zanedbáváni,“ poznamenává Daniel Deng. Řada osvobozených otroků je tak oslabena, že je pro ně tajný pěší návrat do Jižního Súdánu výkonem na hranici fyzických sil.

Lékařská péče je poskytována od roku 2001

CSI vykupuje otroky v Súdánu od roku 1995. Lidé z CSI brzy pochopili, že řada osvobozených otroků potřebuje lékařskou pomoc ihned po příjezdu do Jižního Súdánu. Proto byl od roku 2001 na každé recepci

osvobozených otroků přítomen lékařský odborník s potřebným vybavením. Nemocným a zraněným navrátilcům je tak poskytována okamžitá první lékařská pomoc. Do roku 2016 tuto činnost zastával Dr. Luka Deng, který za tímto účelem zřídil kliniku CSI v buši. Po odchodu Luka Denga do důchodu převzal tento velký úkol Daniel Deng. „Zdravotní prohlídka osvobozených otroků je velice důležitá, protože mnoho z nich, jako např. Nyibol, bylo vážně zneužíváno nebo dokonce vážně zraněno.“

Deng je schopen některým pacientům pomoci okamžitě, jiní budou léčeni později na klinice CSI v buši ve Wanyjoku (stát East Aweil). Tato zdravotní stanice se šesti pokoji byla postavena v roce 2012 a je přístupná i široké veřejnosti. „Každý den navštíví kliniku CSI v buši asi 100 lidí,“ dodává Franco Majok.

CSI - Reto Baliarda

Irák: Teplé oblečení pro 1350 uprchlických dětí

„Kéž Pán vloží pokoj do krvežíznivých srdcí.“ - spolupracovnice CSI Pascale Warda

Irácká vláda v prosinci 2017 oficiálně vyhlásila porážku Islámského státu. Mír a pořádek se ale vrací velice pomalu. Mnoho lidí dnes žije v uprchlických táborech. CSI na místě poskytovala teplé oblečení a zimní bundy potřebným.

Zima v severním Iráku je tuhá. CSI začala v prosinci 2019 ve spolupráci s místními partnery z organizace pro lidská práva Chammurabi distribuovat zimní bundy pro 1350 chudých dětí uprchlíků.

Naši první zastávkou je uprchlický tábor v Erbilu v severní kurdské oblasti Iráku. Byli jsem zde v prosinci 2017, ale mnoho tváří je nových. Většina z předchozích obyvatel se vrátila do svých domovů na Ninivských pláních v okolí Mosulu, další emigrovali do zahraničí. Místo nich jsou v tábore syřští uprchlíci nebo Iráčané, kteří se z Erbilu nemohou vrátit do svých domovů anebo nemají na nájemné. „Tady žijeme jako rodina,“ říká nám správce tábora „Nezáleží na tom, zda jste Syřan nebo Iráčan, křesťan nebo muslim.“

Žádná budoucnost v původním domově

Setkal jsem se s mladým otcem z Bartelly, vesnice na Ninivské pláni. V roce 2014 zde žilo 3500 křesťanských rodin a tvořily většinu obyvatelstva. K dnešku se vrátilo jen 40% křesťanů a vesnice je většinou šítská.

Křesťané se vážají vrátit do svých poničených domovů. Mnozí nedůvěřují milicím

Shabak, kteří v Bartellu působí. Míni, že život uprchlíka je lepší, než život v tom, čemu říká „křesťanské ghetto“ pod kontrolou idiosynkratické milice.

Mezi frontami

Přítomnost četných milic s různými zájmy na severu Iráku i rostoucí napětí mezi Iránem a USA vyvolává obavy. Začátkem ledna 2020 se mnoho Iráčanů obávalo, že by se mohli ocitnout mezi frontami: Americký dron zabil iránského generála a druhého muže ve státě Kasema Soleimaniho a iráckého velitele šítské milice Abu Mahdi al-Muhandis na irácké půdě. Iráčtí křesťané, kteří byli v minulosti často terčem odplaty za činy Američanů, se cítí velmi zranitelní a mají strach, že se znovu stanou obětními beránky.

„Přežijeme?“

Navštívili jsme jezidské děti poblíž Dohuku. Některé žijí v uprchlických táborech, další v okolních vesnicích. Většinu z nich vyhnali džihádisté Islámského státu z regionu Sindžár. Některé dokonce pocházejí ze Sýrie, např. z Afrínu obsazeného tureckou armádou. Všechny děti přišly vinou IS alespoň o jednoho člena rodiny. Islámský stát označil Jezidy za modláře a snažil se je zlikvidovat. Některé děti byly Islámským státem uneseny a nedávno propuštěny. Všechny děti se vyrovnávají s traumaty.

Jezidská dívka - jedna z 324 dětí v uprchlickém táboře Esian

„Přežije naše komunita? Jak?“ – ptá se téměř každý kmenový vůdce Jezidů, se kte-

rým se setkávám. Staré, tajemné, náboženské společenství Jezidů bojuje o svou budoucnost. Stojí před reintegrací svých dětí a žen, které byly uneseny IS a snaží se předat svůj jazyk, kulturu a náboženství další generaci.

Jezidé se cítí zbytkem světa nepovšimnutí a zároveň na ně doléhá tlak místní vlády a různých milic. Jsou velice vděční za naši pomoc. Nikdy nezapomenu na šťastné úsměvy jezidských dětí.

Projektová manažerka Hélène Rey - CSI

Čína: Interview s kardinálem Josephem Zenem

Vlastenecké sdružení čínských katolíků je organizace založená v roce 1957 Státním úřadem pro náboženské záležitosti za účelem vládní kontroly římskokatolické církve na čínském území. Zároveň ale v Číně působí podzemní katolická církev věrná Vatikánu. S cílem ukončit rozdělení čínských katolíků uzavřel Vatikán v září 2018 prozatímní dohodu s komunistickou vládou v Pekingu. Papež bude mít slovo při jmenování čínských biskupů a postupně splyne komunisty uznaná a podzemní katolická církev v Číně. Není ale jasné, co komunisté katolíkům vlastně povolí. Podle papeže Františka dohoda „umožní zacelit rány minulosti“ a sjednotit katolickou církev v Číně. Základní otázkou, kterou má „prozatímní dohoda“ podepsaná v Pekingu vyřešit, je jmenování biskupů. I když zatím nebylo zveřejněno jak. Podle mluvčího Vatikánu Grega Burkeho je cílem dohody, aby věřící měli biskupy, kteří jsou zároveň ve spojení s Římem a zároveň uznávání čínskými úřady.

Kritici dohody, například hongkongský arcibiskup Joseph Zen označuje dohodu za zradu katolíků věrných Římu. Zen upozornil na to, že Řím už donutil některé čínské biskupy jmenované papežem, aby se vzdali svých funkcí ve prospěch biskupů jmenovaných původně komunistickými úřady a teprve dodatečně schválených papežem.

Nicholas Haggerty se ptal kardinála Josepha Zena, který byl v roce 2002 ustanoven biskupem Hongkongu, na jeho zapojení do záležitostí Vatikánu a Číny.

Nicholas Haggerty: Narodil jste se v Šanghaji. Byli Vaši rodiče katolíci?

Kardinál Joseph Zen: Ano. Byli první generací katolíků; já patřím k druhé generaci.

Odešel jsem z Šanghaje v roce 1948, bylo mi 16 let.

NH: Kam jste šel? Šel jste přímo do Hongkongu, když Vám bylo 16?

KJZ: Přišel jsem sem, abych se stal salesiánem. Přímo do tohoto domu.

Kardinál Zen demonstruje v Hongkongu

NH: Považujete se za Číňana?

KJZ: Jistě. Takže když se hovořilo o nezávislosti Hongkongu, řekl jsem: „Ne. Co tím myslíte?“ Oni říkají: „Nechceme být spojení s Čínou. Čína nás nezajímá, my chceme Hongkong.“ Řekl jsem: „Ne, mně Čína zajímá. Patří ke mně. Chci ji zpátky z rukou komunistů. Nikdy nebudu spokojený jen jako občan Hongkongu. Ne, ne, jsem Číňan.“

NH: Která bitva Vám teď zabírá nejvíce času? Jste více znepokojen vývojem v církvi nebo Vás více zaměstnává Hongkong?

KJZ: Mnohem víc Čína. Celá církev v Číně. Byl jsem jmenován biskupem Janem Pavlem II. Ale ve skutečnosti to nebylo jeho rozhodnutí. Bylo to rozhodnutí jeho spolupracovníka, kardinála Tomka – tehdejšího prefekta Kongregace pro evangelizaci národů. Proč? Protože v té době, patnáct let před rokem 2000, byla v Číně nová otevřená politika. Kardinál Tomko se chtěl zapojit a

pochází z Československa. Zná komunisty. Měl dlouhodobou zkušenost z Vatikánu. Byl to dobrý přítel Jana Pavla II. Vykonal velmi dobrou práci.

V té době neexistovala žádná komise pro Čínu, ale on začal se svoláváním tajných setkání. Tato setkání se konala jednou za rok, někdy i jednou za dva roky. Tomko mi řekl: „Připojte se k těmto setkáním. Zúčastněte se schůzek s vatikánským Státním sekretariátem a Kongregací pro evangelizaci národů – dvěma úřady, které mají na starost církve v Číně.“ Rozšířená setkání – pozvali také někoho z Hongkongu, Macaa a Taiwanu. Dva nebo tři odborníky, několik biskupů, pár lidí. Pět nebo šest zdejších lidí.

Tato tajná setkání byla velmi užitečná, protože Tomko mohl shromažďovat množství informací. Čína byla otevřená. Mnoho lidí navštívilo Čínu, přinesli zprávy. Mohli jsme zkoumat situaci, dávat rady, dokonce i navázat nějaký neoficiální kontakt s vládou. Tomko byl velmi vyrovnaný muž. Začal jako zastánce tvrdé linie, aby bránil církve před pronásledováním. Pak jsme však přinesli zprávu, že v Číně, dokonce i v takzvané oficiální církvi, existuje mnoho dobrých lidí, kteří se v ní prostě právě nacházejí. Takže Tomko zahájil velmi otevřenou politiku. Začal jako zastánce tvrdé linie, ale byl otevřený rozumu. A tak to šlo velmi dobře po všechna ta léta. No, jak nejlépe to jen šlo. Bylo nutné přijmout určitý kompromis, ale přesto zásadně trvat na tom, jaká je pravá pozice církve. Svátý stolec legitimizoval několik nelegitimních biskupů. Proč? Protože to byli dobří lidé. Byli pod velmi tvrdým tlakem. A vláda se neodvážila vybrat ty nejhorší osoby. Takže to byli dobří lidé – možná bojácní, takže souhlasili s nezákonným vysvěcením. Ale pak požádali o prominutí, slíbili, že budou svou práci vykonávat dobře, a papež je legitimizoval. A pak tu byli mladí lidé, kněží, které se vláda se rozhodla jmenovat biskupy. Opět jsou to dobří lidé, třebaže ne nutně nejlepší. A jsou také dost odvážní, aby požádali papeže o dovolení. Řekli: „Bez svolení papeže bychom vysvěcení nepřijali.“ Velmi odvážné.

Po určitém prošetření byli schváleni.

NH: Co se změnilo?

KJZ: V církvi bohužel existuje zákon týkající se věkové hranice. Takže v 75 letech musel Tomko odejít do důchodu. Jeho nástupce nebyl dobrý. A nástupce jeho nástupce byl ještě horší.

Chci tím říct, že uvnitř Svatého stolce je jistá skupina. Tito lidé mají moc. Bývali u moci legitimně, protože se všichni těšili důvěře papeže. Jan Pavel II. však zavedl jiný přístup. Díky papeži a kardinálu Tomkovi už neměli tito lidé v rukou moc – na chvíli. Ale když Tomko odešel do důchodu a jeho nástupcem byl jmenován Crescenzo Sepe. Kongregace pro evangelizaci národů neudělala téměř nic. Prostě pokračovali v Tomkově strategii, ale ne v jejím skutečném duchu. Jen pro představu: v roce 2000 bylo v Pekingu plánované vysvěcení 12 biskupů, ve stejný den, kdy papež v Římě světil 12 biskupů. Bylo to fiasko. Objevilo se jich jen pět. Ostatní odmítli být vysvěceni. Každopádně to byl jasný akt vzdoru. A tento nový prefekt velmi rychle legitimizoval téměř všechny z těchto pěti. Po Sepem přišel Ivan Dias. Papež Benedikt jmenoval Diasa. Všichni si mysleli, že to byla skvělá volba, protože Dias je Ind, který dlouho pracoval pro Státní sekretariát. Byl nunciem ve dvou nebo třech zemích a v té době byl arcibiskupem Bombaje, největší diecéze. Takže povolat ho do Vatikánu, aby se stal prvním asijským prefektem kongregace, se zdálo jako velmi dobrá věc. Pietro Parolin byl v té době podsekretářem. To znamená hlavním vyjednávačem. Neexistovala žádná komise, pouze člen Státního sekretariátu, vlastně podsekretář, navázal nějaký neoficiální kontakt s Čínou, podával zprávy, informoval o tajných setkáních. My jsme mohli radit atd.

Za papeže Benedikta udělal dvě důležité věci. Jednou z nich byl dopis pro církve v pevninské Číně před dvanácti lety. Skvělý dopis. Potom papež zřídil komisi. Tak jsem si jednoho dne postěžoval papeži: „Jmenoval jste mě kardinálem. Řekl jste, že Vám mám pomoci s církví v Číně. Ale co mohu dělat?

Nic! Nic.

Byl jsem velmi hrubý na Svatého otce, ale on byl příliš hodný, příliš laskavý. A tak jak dopis, tak zejména komise – komise nejenže hájila nesprávný překlad, ale i celý nesprávný výklad. Nesprávný výklad potom obíhal po celé Číně.

Ale co se odehrává teď? V roce 2010 souhlasili Parolin a Dias s návrhem čínské strany. A tak každý začal říkat: „Bude dohoda, už brzy, už brzy.“ A najednou – hlasy ztichly. Nemám žádný důkaz, ale věřím, že papež Benedikt řekl ne. Nemohl podepsat tu dohodu. A myslím si, že ta současná dohoda musí být přesně táž, kterou papež Benedikt odmítl podepsat.

NH: Vy jste tu dohodu neviděl, neukázali Vám ji?

KJZ: Ne! Ptám se Vás, jestli je to fér.

Jsem jeden ze dvou žijících čínských kardinálů a nemohu nahlédnout do té dohody, a to jsem byl v Římě třikrát.

Kardinál Zen na návštěvě u Dominika Duky

NH: Jaký byl Váš vztah s Františkem na začátku jeho pontifikátu? Byl vždycky napjatý?

KJZ: S papežem Františkem jsme měli osobně skvělé vztahy. Dokonce i teď. Začátkem letošního července jsem s papežem povečeřel.

Jsou tu tři věci. Tajná dohoda, která je tak tajná, že o ní nemůžete říct vůbec nic. Nevíme, co v ní stojí. Pak je tu legitimizace sedmi exkomunikovaných biskupů. Vrátil jsem se do Říma. Potřetí. Jel jsem tam loni v lednu a v říjnu a letos v červnu. Poslal jsem dopis do papežské rezidence, v němž stálo: „Svatý otče, jsem zde v Římě. Rád bych věděl, kdo vypracoval ten dokument. Tu tzv. pastorační orientaci. Chci s ním pohovořit o tomto dokumentu ve Vaší přítomnosti. Jsem tady v Římě na čtyři dny, můžete mi zavolat kdykoli, ve dne v noci.“

Uplynul den a nic se nestalo. Poslal jsem tedy další list, tentokrát ale se všemi svými výhradami k tomu dokumentu. Napsal jsem: „Jsem stále zde a čekám.“ A tak další den někdo přišel a řekl: „Svatý otec vzkazuje, že cokoli máte na srdci, máte to říct Státnímu sekretáři, kardinálu Parolinovi.“

Poslední den jsem se šel modlit do nějaké baziliky a navštívit pár přátel, také kardinála Tomka – je mu 95, že?

NH: Stále se těší dobrému zdraví?

KJZ: (Kývá hlavou). Ale zdá se, že už není příliš aktivní. Vrátil jsem se do domu v pět hodin. Řekli mi: „Svatý otec Vás zve na večeři společně s kardinálem Parolinem.“

Šel jsem na večeři. Velmi prostá, jen my tři. Pomyslel jsem si, že večeře není správný čas na hádky, takže jsem byl během ní zdvořilý. Mluvil jsem tedy o Hongkongu a Parolin neřekl ani slovo. Nakonec jsem řekl: „Svatý otče, a co moje námítky k tomu dokumentu?“ On řekl: „Ach, já se na to podívám.“ A vyprovodil mě ke dveřím.

NH: Co chce Parolin?

KJZ: Jediné vysvětlení je, že jde o diplomatický úspěch. Dokument říká: „Chcete-li sloužit otevřeně, musíte se zaregistrovat u vlády.“ A pak to musíte podepsat. Podepsat

něco, kde se píše, že musíte podporovat nezávislou církev. To není dobré, vlastně o tomto problému stále diskutujeme. Tak jako tak: „Podepište.“

Když ho podepíšete, souhlasíte s členstvím v církvi pod vedením komunistické strany. Nedávno jsem se dozvěděl, že Svätý otec na zpáteční cestě (už nevím odkud) řekl: „Samožřejmě, že nechci vidět schizma. Ale neobávám se toho.“

NH: Jaká je podle Vás logika komunistické strany a její důvody, proč chce ovládat katolickou církev a řídit Vlastenecké sdružení čínských katolíků (CPCA)?

KJZ: Jistě, to je jejich systém. Potřebují ovládat všechno. Protože vědí, že to nemohou zničit, chtějí to ovládat. Očividně. Všechny církve. Chtějí je zničit všechny.

NH: Myslíte si, že existuje zásadní rozpor mezi otevřenou katolickou vírou v Číně a Čínou, která je ovládaná komunistickou stranou? Může existovat katolická církev v Číně s komunistickou stranou?

KJZ: Oni se velmi bojí toho, co se stalo v Polsku. Řekli to otevřeně. Když mě papež jmenoval kardinálem, pan Liu Bainian [poznámka NH: místopředseda CPCA] řekl: „Kdyby všichni biskupové v Číně byli jako kardinál Zen, bude to u nás jako v Polsku.“ Toho se bojí. Nemohou to tolerovat. Víte, problém s tibetskými buddhisty a ujugurskými muslimy je dokonce ještě složitější, protože je spojený s rasou. A náš problém je, že jsme univerzální církev.

Nicholas Haggerty, newbloommag.net
Přeložila Michaela Vošvrdová

Čína: Nová, přísnější pravidla k ovládání náboženských společenství

Čína oznámila, že zavádí další nová pravidla pro podřízení křesťanských společenství komunistické straně.

Asia News hlásí, že nová administrativní opatření byla uvedena do praxe 1. února. Opatření doplní dřívější pravidla pro řízení náboženských záležitostí platící od února 2018.

Nová opatření mají šest kapitol a 41 článků rozdělených podle organizací, činností, představitelů, dozoru, plánovacích a ekonomických úřadů na místní a celonárodní úrovni.

Nová ustanovení podrobují kontrole státního úřadu pro náboženské záležitosti každou stránku života náboženských společenství, počínaje založením, shromažďováním až po běžné a roční projekty. Po všech náboženských představitelích a členech společenství se požaduje věrnost a podřízení Komunistické straně Číny (ČKS).

Článek 5 předepisuje náboženským organizacím, že musí mj. dodržovat vedoucí úlohu ČKS, ctít principy svrchovanosti a sebekontroly, ctít nařízení týkající se náboženství v Číně a hodnoty socialismu.

Čínský katolický kněz řekl Asia News, že nová nařízení jsou jen dalším příkladem snahy čínských komunistů o likvidaci nábo-

ženství. „Prakticky to znamená, že je jedno zda jste taoista, buddhista, muslim nebo křesťan, jediná povolená víra je ČKS“, řekl. Od regulací z roku 2018 křesťané a další náboženské skupiny zažívají rostoucí pronásledování. Čína zrušila prodej biblí, zavírá kostely a uvěznila stovky křesťanů za „rozvracení státní moci“. V prosinci byl právě za podvracení státní moci na devět roků uvězněn Wang Yi, zakladatel největší čínské podzemní církve.

Čínská vláda čelí kritice kvůli věznění více než milionu muslimů v tzv. převýchovných táborech. Skupina čínských lidskoprávních právníků varuje před skrytým návratem kulturní revoluce.

Svoboda slova je potlačena, ideologická diskuse i na vysokých školách je zakázána. Mnoho oblastí společenského chování je zpolitizováno a cenzura internetu je běžná.

Stav lidských práv se v Číně prudce zhoršuje. Porušování lidských práv v Číně je kritizováno z mnoha stran a zemí. Z čínských vůdců se stali nepřátelé civilizovaných zemí. Současná situace neskýtá příliš dobré vyhlídky pro nejlidnatější zemi. Číně náleží dle Open Doors na seznamu 50 zemí s masivním porušováním náboženské svobody 27. místo.

50 zemí, kde je těžké být křesťanem

Denně je na světě pro víru zabito 8 křesťanů

Každý týden je napadeno 182 kostelů nebo křesťanských budov

A každý měsíc je nespravedlivě uvězněno 309 křesťanů

Výroční zpráva organizace Open Doors obsahuje též seznam 50 zemí, v kterých jsou křesťané nejsilněji pronásledováni pro svou víru. V těchto 50 zemích je 260 milionů křesťanů vystaveno každodennímu ponižování a pronásledování. O rok dříve to bylo 245 milionů a před několika lety 200 milionů.

Kde je situace nejhorší?

1. Severní Korea
2. Afganistán
3. Somálsko
4. Libye
5. Pákistán
6. Eritrea
7. Súdán
8. Jemen
9. Irán
10. Indie

Dalších 50 milionů pronásledovaných je v zemích, které se nevešly do neslavné TOP 50.

Open Doors monitoruje pronásledování křesťanů od roku 1992. Severní Korea je na prvním místě od roku 2002, kdy byl vydán první seznam. Poslední zpráva zahrnuje období od 1. listopadu 2018 do 31. října 2019 a vychází z hlášení spolupracovníků v 60 zemích. Alarmující je také posun miliardové Indie do první desítky a prudce se zhoršující situace v Číně.

Pořadí zemí je různé pokud bereme v úvahu charakter pronásledování. Open Doors rozeznává šest stupňů. V tom nejtvrdějším vede Pákistán před Nigerií, Egyptem, Stře-

doafrickou republikou, Burkinou Faso, Kolumbií, Kamerunem, Indií, Mali a Srí Lankou. V tomto seznamu je pět zemí z oblasti Sahelu.

Kde bylo nejvíce křesťanských mučedníků?

1. Nigérie 1350
2. Středoafriická republika 924
3. Srí Lanka 200
4. Demokratická republika Kongo 152
5. Jižní Súdán 100
6. Burkina Faso 50
7. Egypt 23
8. Pákistán 20
9. Jméno zatajeno 20
10. Kolumbie 16

Raketový růst vykázal počet napadených a zavřených kostelů - z 1847 v předešlém období na 9488 (z toho jen Čína 5576!)

V Sýrii poklesl od vypuknutí občanské války v roce 2011 počet křesťanů o 75% z 2,2 milionů na 744.000. Ještě hůř dopadl Irák, který od války v zálivu v roce 2003 přišel o 87% křesťanského obyvatelstva jehož počet se snížil z 1,5 milionu na 220 000 a stále klesá.

Pozorovatelé Open Doors jsou velmi opatrní ve svých odhadech a údaje jsou proti ostatním monitorujícím organizacím vždy nejnižší se sklonem ke konzervativním hodnotám.

Utrpení pronásledovaných křesťanů ale nelze podchytit statisticky. Za čísla se skrývají miliony osudů. Za každým z nich je osobitý příběh o hloubce utrpení, odvaze a silné víře.
Zdroj: Open Doors

Dvě konference o pronásledování křesťanů

„Maďarsko riskuje kolizi se Spojenými státy“ Dr. John Eibner

V listopadu 2019 v Maďarsku, v červenci 2019 v USA – dvě konference zaměřené na perzekuci křesťanů. Téma stejné - konference úplně jiné. Generální ředitel CSI John Eibner říká proč.

John Eibner a arcibiskup syrské ortodoxní církve z iráckého Mosulu

CSI: Minulý týden jste se v Budapešti zúčastnil druhé mezinárodní konference o pronásledování křesťanů. Proč se konference konala v Maďarsku?

Dr. John Eibner: Před několika lety maďarská vláda zahájila program na pomoc pronásledovaným křesťanům, zejména na Blízkém východě. Maďarská vláda se hlásí ke křesťanskému dědictví země a chce v něm pokračovat. Dalším důvodem jsou obavy z destabilizace některých zemí, zejména na Blízkém východě a v západní Africe. Tato destabilizace vede k pronásledování a vlnám migrace, kterou maďarská vláda považuje za hrozbu pro národní bezpečnost.

Je za tím víc, než pouhá snaha o politický zisk?

Politika je také show a dělá se částečně i pro politický zisk. To samo o sobě není důvodem ke kritice. Podle mého názoru maďar-

ské úřady dělají pro show více, než by měly. Například poskytují syrským církevním vůdcům platformu a snaží se je propojit s delegacemi z různých zemí. Taková politizace není ale pro uspokojení práv křesťanů nutná. Stačí říct, co dělají: Pomáháme znovu budovat křesťanské vesnice na Ninivských pláních. Toto dělají, ale dělají víc a riskují tak kolizi se Spojenými státy.

Zdá se, že Maďarsko postupuje opatrně. Byli také přítomni američtí úředníci?

Maďaři nejsou na konfrontačním kurzu; jinak by úplně selhali. Pracují na základě vzájemného respektu a snaží se zahájit dialog. Nebylo náhodou, že Putin přijel do Budapešti diskutovat o otázkách náboženské svobody jen pár týdnů před tím, než se Spojené státy zúčastnily konference. Maďarsko je malá země. Vše, co může udělat, je přimět lidi, aby spolu mluvili, aby dospěli ke vzájemnému porozumění v otázce společných bezpečnostních zájmů.

Jaké byly výsledky konference?

Bylo by iluzorní očekávat, že náboženská svoboda v jakékoli zemi se po takové konferenci náhle zlepší. Takové konference mohou lidi probudit a upozornit na určité téma.

Proč byla důležitá účast CSI?

Cestoval jsem do Budapešti, protože mě pozvali ke dvěma projevům. Můj projev samozřejmě nezmění svět, ale pozvání ukazuje, že maďarskou vládu a další nevládní organizace zajímá názor CSI. Důležité je udržování starých a navazování nových kontaktů. Setkal jsem se s lidmi, se kterými jsem v minulosti pracoval a s novými lidmi, s nimiž bude CSI v kontaktu.

Můžete uvést příklad?

Je příliš brzy na konkrétní výsledky. Jednou z myšlenek je snaha o vytvoření sítě pro náboženskou svobodu v Sýrii, která také kri-

tický řeší sankce.

V létě jste se ve Washingtonu zúčastnil ministerské konference Spojených států na podporu náboženské svobody. Jaké je porovnání obou konferencí?

Pozoruhodný je soulad obsahu konferencí se zahraniční politikou té které hostitelské země. Hlavním cílem americké konference bylo vyvinout tlak na odpůrce: Čínu nebo Írán. Naproti tomu Saúdská Arábie, jeden z

nejhorších států z hlediska náboženské svobody a zároveň blízký spojenec Spojených států, nebyla vůbec kritizována. Maďarsko má zcela odlišné zájmy zahraniční politiky. Především považuje Střední východ a západní Afriku za strategickou hrozbu z pohledu ilegální migrace. Tyto regiony se v programu konference v USA téměř neobjevily.

CSI - Adrian Hartmann

K modlitbě a zamyšlení

Keňa: Al-Šabáb vyhání křesťany

Skupina al-Šabáb napojená na somálskou al-Káidu nařídila křesťanům, aby opustili tři hrabství v severovýchodní Keni a umožnili tak místním muslimům získat veškerá pracovní místa.

„Muslimští učitelé, lékaři, inženýři a mladí absolventi ze severovýchodní provincie jsou nezaměstnaní. Není lepší dát jim šanci? Není třeba přítomnost nevěřících,“ řekl mluvčí al-Šabáb, šejk Ali Dhare, v prohlášení pro oblasti Garissa, Wajir a Mandera. Ve 20 minutovém klipu mluvčí vyzval somálské muslimy v Keni, aby vytlačili všechny nemuslimy, kteří území sami neopustí. Většina lidí žijících ve těchto oblastech jsou Somálci, kteří do Keni uprchli před válkou v Somálsku. V lednu byli v městě Kamuthe v okrese Garissa teroristy z al-Šabáb při útoku na základní školu zavražděni tři křesťanští učitelé. Mnoho učitelů bylo proto převedeno do jiných škol mimo severovýchodní Keňu.

Milice al-Šabáb

V minulých dnech se militanti v policejních uniformách pokusili zastavit autobus, označit. Řidič autobusu ale pokračoval v jízdě, protože věděl, že na trase nejsou žádné policejní hlídky. Militanti začali na autobus střílet - prostřelili zadní pneumatiky a zranili řidiče. Poté, co autobus sjel do příkopu, militanti vyvěkli cestující a zabili dva nemuslimy a jednoho muslima. Dva další byli zraněni.

Keňa je v žebříčku zemí s nejhorším pronásledováním na 44 místě. Milice al-Šabáb se roky

snažila svrhnout somálskou vládu. Milice je zodpovědná za útoky na obou stranách somálsko-keňské hranice v odvetě za keňský podíl na boji proti al-Šabáb.

V dubnu 2015 zaútočili teroristé al-Šabáb na kampus univerzity Garissa. Militanti oddělili muslimy od nemuslimů a popravili všechny nemuslimské studenty. Při tomto nejtragičtějším útoku bylo zabito nejméně 148 lidí.

International Christian Concern

Sýrie: Křesťanům je odpírán přístup do uprchlických táborů

Křesťané, kteří uprchli z válkou zmítaných částí Sýrie, jsou vystaveni pokračujícímu pronásledování, zatímco hledají útočiště v táborech v Jordánsku, Libanonu a v dalších zemích. V mnoha případech je zástupci OSN odmítají do uprchlických táborů přijmout, protože většinu pracovníků OSN v těchto zemích tvoří muslimové. Odmítnutí uprchlíci se tak musejí skrývat na jiných místech a v případě dopadení riskovat nebezpečí deportace, někdy jsou i ohroženi na životě.

Z celkového počtu uprchlíků přijímaných jinými zeměmi tvoří křesťané pouhé procento. Důvodem je skutečnost, že žádosti příslušníků menšinových náboženských skupin zamítají muslimští úředníci, kteří jsou odpovědní za jejich prověřování. Bývalý anglikánský arcibiskup, George Carey, se aktuálně soudí s britským ministerstvem vnitra – Británie se podle něj na této diskriminaci aktivně podílí.

Navzdory veškerému nebezpečí někteří uprchlíci, kteří byli přinuceni opustit své domovy v Sýrii, na útěku přicházejí k víře v Krista. Greg Musselman z kanadského Hlasu mučedníků navštívil Libanon a Jordánsko, kde se setkal s mnoha nově obrácenými křesťany.

Přimlouvajte se za křesťany žijící v problematických částech Blízkého východu, kterým v současné době hrozí nebezpečí. Modlete se za všechny, kdo uprchli do zahraničí.

Zdroj: Hlas mučedníků

Nigérie: Násilí roste

Ode dne, kdy byl iránský generál Kásim Sulejmání zabit při raketovém útoku amerického bezpilotního letadla, funguje nigerijská policie v režimu zvýšené pohotovosti. Smrt nejvyššího představitele islamistických jednotek by mohla být pro místní muslimské extrémisty zámkou k odplatě. S největší pravděpodobností by se terčem msty stali především křesťané. Teroristé Islámského státu v Nigérii (Boko Haram, Západoafrická provincie Islámského státu) na Boží hod vánoční zavraždili 11 křesťanů – videozáznam obletěl celý svět. Tento zločin být odplatou za zabití vůdce Abú Bakra al-Bagdádího americkým komandem v Sýrii.

Krise vyvolaná pronásledováním křesťanů zcela ochromila severní část Nigérie. Přívrženci Boko Haram a fulbští radikálové pustoší venkov, přepadají vesnice a pronásledují křesťany, kdykoli se jim naskytne příležitost.

Helen Williamsová z World Missionary Press (WMP) píše, že „církev v severní Nigérii je zraněná. Poničená útoky radikálů, kteří mnoho věřících zabili, dva miliony připravili o domov, jejich kostely vypálili. Křesťané museli utéct do uprchlických táborů nebo táborů pro vnitřně přesídlené osoby a stali se uprchlíky ve vlastní zemi.“

V táborech jsou většinou rodiny, které vedou vdovy, protože jejich manželé byli zavražděni. Rodiny bez domova potřebují spoustu věcí: jídlo, střechu nad hlavou, oblečení. Existuje však ještě něco, čeho pronásledovaní nigerijští křesťané nemají nikdy dost: Boží slovo.

Spolupracovník WMP působící v Nigérii konstatoval, že ke Kristu přicházejí tisíce bývalých muslimů. Kvůli přílivu nových křesťanů a ztrátě mnoha křesťanských duchovních, které zavraždili extrémisté, země potřebuje pomoc s výchovou učedníků podle biblických principů.

Právě proto WMP nedávno poslala do Nigérie kontejner s téměř milionem brožurek obsahujících úryvky z Bible a dalšími materiály. Poptávka je obrovská.

„Chtějí přijít, vzít si naše materiály a věst místní lidi. Neposíláme jim jen brožurky s biblickými texty, které jsou vhodným materiálem k vyučování. Máme také biblické studie v několika místních jazycích,“ dodává Williamsová.

„Pokud se tyto materiály dostanou do rukou křesťanů v jižní i severní Nigérii, bude to pro ně dalším znamením, že na ně části Těla Kristova po celém světě nezapomněly. Jinými slovy, nebyli opuštěni jen proto, že procházejí těžkým obdobím.“

Nigerijští křesťané potřebují zejména modlitební podporu – aby je Bůh posiloval, dodával jim odvahu a naplňoval je pokojem.

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.12.2019 do 31.1.2020

Mgr. Adlt Miroslav, Bartoš Ladislav, Benda Jan, Benišová Hana, Benák Vladimír, Ing Bernard Pavel, Dr Beránek Alois, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, MUDr. Bortlík Ladislav, Boráková Zdenka, Boudný Jaroslav, Bouška Jiří, Breindl Barbara, Brychta Petr, Brůna František, Ing. Brůna Václav, Ing Bublan Jiří, Burget Radek, Busková Milada, Béhanová Ludmila, Bělohradský Jindřich, Cabejšková Horká Marie, ČALONA družstvo, Mgr. Čaňo Miroslav, Černuška Pavel, Mgr Černá Iveta, Červenka Jaroslav, Chalupský Daniel, Ing Chalupník Pavel, Chalupski Michal, Chrastina David, Čvngfrap Michal, Daňková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, P. Dobeš Jiří, Ing Doležal Jiří a Jana, Doležalová Ludmila, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Ing Dolák Josef, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Droppa Ondrej, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Eliáš Petr, Mgr Erhartová Jitka, Ertelt Josef Jeroným, Exner Karel, Ing Fajmon Vladimír, Felner František, Fenclová Marie, Fojtík Josef, Fojtů Ondřej, Frolková Noela, Fujáková Růžena, Gleisner Karel, Gottwald Jan, Haman Josef, Hamzová-Pulicarová Irena, Hana a JUDr. František Borkovi, Anna Hájková, Hanzlová Lenka, Ing Hanzlová Marie, Mgr. Hanák Martin, Harsová Marie, Havelka Jan, Hašková Dominika, Herynková Miloslava, MUDr Hlaváčková Marie, MUDr Hlaváčová Ludmila, Hofman František, Ing Holub Vítězslav CSC, Ing Horák Martin, Hořínek Jiří, Hříb Milan, Hurbiš Josef, Hurta Miroslav, Hájek Jiří, Ištók Zbyšek, Jaceník Ján, Jadrná Pavla, Ing Jakeš Jan, Jakubec Matouš, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Janičková Marie, Jargusová Anděla, Jašková Božena, Jašková Marie, Jebousek Josef, Jelínek Severín, Jendrichovský Ján, Jírek Pavel, Ing. Johnová Ludmila, Joudal Karel, Jágrová Ludmila, Jílek Petr, Jónová Veronika, Ing. Kadlec Jiří, Kalinová Marie, Ing. Kališ Jaroslav, Kameník Dalibor, Mgr Karasz Martin, Kasíková Marie, Kašicová Jaroslava, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Klauz Milan, Kolečkářová Anna, Konečná Marie, , Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kopeček Lubomír, Mgr Kopečný Vojtěch, RNDr Kopečný Vít Maria, Kotrncová Jaroslava, Koutová Marie, Mgr Kováč Peter, Kovář František, Kovář Jan, Krejčová Jana , Kružík Václav, Krčmářová Anna, Kuba Tomáš, Kubalčík Jan, Kudla Martin, Kupková Pavla, Kučerová Anna, Lacinová Alžběta, JUDr Lamač Ladislav, Ing Lavický Karel, Lazebníček Lukáš, Letocha Vladimír, Lichá Terézie, Ing. Loub Josef, Louman Miroslav, Ludvíková Marie, MUDr. Kopečná Eva, Macek Viktor, Ing Macek Vojtěch, Machovský Miroslav, Mgr Macík Oldřich, Ing Macíček David , Malíková Jitka, PhDr Mančalová Jana, Marková Jana, Michalová Jitka , Michalová Olga , Michl Jindřich, Mikulášková Jaroslava, Mikuš Pavel, Miškovská Eugenie, Mrázková Jana, Mühlová Irena , Navrkalová Ludmila, Ing Navrátilová Lenka, Nemravová Miloslava,

Ing Nesrstová Pavla, Mgr Neudert Jan, Neužil Jan, Neužilová Vítězslava, Novotní, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Ondruš Jiří, Ondráčková Marie, Pharm-Dr. Ondráčková Marie, Oravová Eva, Osina Zdeněk, Mgr Pala Josef, Mgr Papicová Ludmila, Pavelková Eva, Pavera Martin, Pechová Otilie, Peterec Miroslav, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Mgr Peňáz Jan, Piprek Radim, Plášková Karolína , Podestátová Jaroslava, Polcar Vladimír, Pohunková Miroslava, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Mgr. Popelová Marta , Pospíšil Stanislav, Pouličková Marie, Bc. Pořízek Miroslav, Pravoslavná církevní obec v Jeseníku, Pravoslavná církevní obec v Osoblaze, Procházka Vít, Provazník Jiří, Prcezcekovi František a Eliška, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Radíková Marie, Radová Marie, Raszyková Ludmila, Raveane Josef, Reichenbachová Jana, Rek Jaroslav, Rozsival Alois, Rybecký Josef, Rýznar Jiří, RKF Babice u Lesonic, RKF Vysoké Myto, Řk. Děkanství Soběslav, RKF Děčín, RKF Hrob, RKF Kostelec nad Orlicí, RKF Louňovice pod Blaníkem, RKF Starý Jičín, Mgr Říhová Hedvika, Říhák Hynek, Říhák Lubomír, Sarofinová Ludmila, Sbor BJB v Broumově, Sbor BJB v Děčíně, Sedlák Josef, Sekaninová Věra, Severovi, MUDr Skovajsa Petr, Sládečková Marta, Slánský Stanislav, Smejkalová Terezie, P. Smolen Štěpán, Smolková Petra, Bc Smrček Daniel, Smyčková Dana, Soběslavová Hana, Solanská Jana, Srba Marek, Stančíková Eva, Stoklásek Josef, Straková Mária, Strnad Milan, Stulová Anna, Svobodová Aloisie, Svobodová Drahomíra, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Ing. Šenkýř Jiří, Šerý Lukáš, Šerý Lukáš, P.Mgr. Šich Josef, Škoda Pavel, Ing Šleprová Petra, Šopíková Zdenka, Mgr. Šplouchal Jan, Šplouchal Václav, Štajnar Metoděj, Štván Jaromír, Švejnohová Krista Tefrová Marie, Teplá Zdenka, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tománková Barbara, Tomášková Veronika, Tomášová Jitka, Mgr. Tonarová Martina, Truncíková Ema, Turková Eva, Tvaročková Jiřina, Uhlík Václav, Utíkalová Marie, Vachek Pavel, Valerovi Tomáš a Renata, Valeš Václav, RNDr Valečka Jaroslav, Valná Krista, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Mgr Veselá Zdeňka, Večeřa Josef, Večeřová Jiřina, Večeřová Lucie s.r.o., P. Mgr. Víček Josef, Vocetková Tereza, Volfvovi Ludmila a Josef , Voláková Drahomíra, Ing Votřel Kamil, Vláclav Jan, Vávrová Jarmila, Vítková Marie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Zbranková Anna, Zdražil Petr st., Ing Zeman Václav, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Záleský Pavel, Zálešák Josef, Ing. arch. Žalud Stanislav, Žarská Marie, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří,

**„ Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

OP

2019/05333

Zpravodaj CSI je adresátům zaslán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

Prima banka

č.ú. 837 035 3002/5600

IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.